

прѣпирами за своето си мнѣніе, освѣнъ когато то е точно, право, истинно. Като го потвърдимъ и видимъ че не го прииматъ другитѣ, трѣба да млъкнемъ.

Никакъ не е допостено да запытвами нѣкого во врѣмето на разговоратъ, или во врѣмето на прѣпирията.

Добрѣвъспытаніятъ человекъ трѣба да отбѣгнува въ сѣкой случай отъ распри.

Правило осмо.

За добритѣ и лошитѣ начини въ чиститеніята.

Правимъ чиститенія или защото чаками нѣкоя полза, или защото ся е случило нѣкому добро и пріятно приключеніе.

Трѣба да отбѣгвами лицемѣрието въ чиститеніята си; не трѣба никога да излизами изъ вѣнъ прѣдѣлитѣ ако исками да бждемъ угодни; подробността и прѣкжленіето трѣба да сж изгонени.

Гдѣто мждріятъ дума, че никого не трѣба да хвалимъ догдѣто не е умрѣлъ, не ще каже че не трѣба да хвалимъ нѣкого нито да му чиститимъ, нъ че не трѣба да надавами въ чиститеніята си.

Онзи, комуто ся чистити за нѣщо, трѣба да отговаря учтиво безъ да показва ни прѣголѣмо благодареніе, ни прѣмногo неприятность.

Когато хвалимъ трѣба да говоримъ право, откровенно и по обыкновенъ начинъ. Не трѣба да употребявами просташки и срамотни думи, нъ честни и благородни.

XI.

Нѣколко други правила относящи ся до благоднравіето.

Не трѣба нищо да зимами отъ прѣдъ нѣкому.

Кога поимами нѣщо отъ нѣкого или му нѣщо подавами не трѣба да си простирами ржката отъ прѣдъ